

“ဂေါ်လီမ” ရဲ့

အလွမ်းခွင်ယာယီ

မဟူရာ... ည တစ်ည...။

မဟူရာညပေမဲ့... မာကဗျူရီ မီးရောင်များကြောင့်
ရန်ကုန်မြို့၏ ညက နေ့နှင့်မခြား လူသွားလူလာ အပြိုင်
မြင်ကွင်းကရှင်းလင်းစွာ မြင်နေရဆဲ ရယ်ပါ...။

“ဟူး... ” ခေတ်အခေါ်က လူခေါ် အသွေးယာည
တက္ကစီကားမောင်းသော လူစိုး လက်ပြင်းတစ်ချက် ကဲ့
လေးထွဲစွာ မှတ်ထုတ်လိုက်မိပါချေ၏။

ဒရိုင်ဘာထိုင်ခုံ၏ ခေါင်းနီ ဆိုဖါပေါ် ခေါင်းကို
လှန်ချကာ နီထားရင်း ကားမှန်ရေ့ မြင်ကွင်းကို မမှိတ်မ
သုန်ကြည့်နေမိသည်။

ရှေ့နား ကိုက်(၂၀)အတွာခန့်မှာ ပန်းနရောင် လှပနီ
အနီပန်းဝတ်စုံ ဝမ်းဆက်ကို ဝတ်ထားပြီး စလင်းဆက်
လွယ်ထား သော ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် လှပကောင်းတင်း

သည့် မိန်းမပျို တစ်ဦး နှင့်သားခရ လယ်သာအိတ်
ခပ်ပေါင်းပေါင်းကို ကိုင်ထားသော အဆီယစ်နေဟန်
တူသည့် ငန့်နစ်ဦး စကားရပ်ပြောနေကြသည်။

တကယ်တော့ သည်မြင်ကွင်းမျိုးက သည်နား
တစ်ယောက်ယောက်အဖို့ ရှိနေပါပြီ။ သည်နားမှာက
သည်လိုပဲပေ။

အခုက... သမင်ချွေလက်တုခေါ်သည်မြို့
တော်ခန်းမနှင့် တားမှတ်တိုင် မကြား တတ္တရာလမ်းပေါ်
ပလက်ပေါင်းဘေး၊ မကျတကျမျှစေ့စကားပြောနေတာ
ထင်ပါရဲ့... ဦး... ဦး... ကဲ့သွားကြပါဈေ့...။

သူတို့ဈေးတုံ့မတတ္တဦးခေါ်မည် မဟုတ်လား။
အခုလောလောဆယ် အနားတစ်ခိုက်မှာ သူကားတစ်စင်းထဲ
ရှိသည်။ ကျော်သင့်က ပြန်သွားပြီ။ ဂျန်ထုံကောင်တွေ
ကလည်း ခန့်သည်ဈေး လိုက်သွားကြ၍ ဂိတ်မှာ လော
လောဆယ် သူတစ်ယောက်တည်းသာရှိသည်။

"ကား အား လား"

"ဘယ် သွား မလို ကဲ့"

"ကြည့်မြင်တိုင်ကဲ့ပါ ဘယ်လောက်လေးရမလဲ"

"ငါ့ရာတော့ပေးပါ"

"မလုပ်နဲ့လေးရာ..."

"ထားလိုက်ပါရှင် လေးရာပဲ တစ်ယောက်ထဲဥစ္စာ"

စောစောက တွတ်ထိုးနေကြသော အဖွဲ့ကို လှမ်း
ကြည့်လိုက်သည်။ ဈေးတုံ့သေးဟန်မတူ။

"ဟူး... ကဲ တက် တက်"

ကားနောက်ခန်းမီးကို ဖွင့်ပေးလိုက်တော့ အမျိုး
သမီးက ဈွဲ့့့တနဲတက်ထိုင်သည်။ ဆိုပါစလို သူမတင်ပါးကြီး
တွေ အိကနဲမြှုပ်ဝင်သွားတာ နောက်ကြည့်မှန်က တဆင့်
မြင်လိုက်ရတော့ ထိတ်ကနဲ ဖြစ်သွားမိရပါလေ၏။

ရောင်စုံမီးလုံးများ ရှုပ်ရှက်ခတ်နေသော ကား
တန်းကြီး... အညော်နဲ့... အမွေးနဲ့ ပေါင်းစုံကိုကျော်
ဖြတ်ရင်း ကားကလေးက တချိန်ချိန်မြင့်နေ၏။ ကမြီးမြီး
နှင့် သူမပြောသည့်အတိုင်း မောင်းလာရာ ဘေးကရာ
အောက်လမ်းဖက်သို့ ရောက်လာ၏။

အနောက်ဖက်မှ ရေမွှေးနံ့က တစ်ခါထိ ထွက်ကာ
သင်းပျံ့လာပါ၏။ လူစိုး ခေါင်းငဲ့ကာ အကြည့် ပါးကို
တန်တရာက လာထောက်မိ၍ ထွန်းကန်ဖြစ်သွားမိစဉ်။

“ခစ်...ခစ်... ဂိုက်ဆံပါဆရာရဲ့”

သေချာကြည့်လိုက်တော့လည်း ငါးရာတန်
အသစ်စက်စက် တစ်ရွက်ကို ကျစ်အောင် လိပ်ထားပြီး
သူ့ပါးကို လာထိုးပေးနေမုန်း လိုလိုက်ရပါ၏။

လှမ်းယူလိုက်ပြီး ပြန်အမ်းရန် တစ်ရာတန်ကို လှမ်း
ရှာနေစဉ်မှာပင်...

“တော်ပြီ... မအမ်းနဲ့တော့ ဂိုးတော့မယ်...

ကြာလို့...”

တကိုယ်လုံး လှုပ်ရှား ရမ်းခါပြီး ထွက်သွားသော
သူမကို မေးနေမိသည်။ ခေါက်ငြိန်မိနပ်ကြောင့် တင်ပါးကို
မြှင့်ထားကာ တမင်တောက်ပြုထားသလိုဖြစ်နေသည်။

တကုန်းလှမ်းလိုက်တိုင်း ရေကည့်ထားသည့် ရာ
ကာပူမုန်းကလေးကို လက်နှင့် တောက်လိုက်သလို တုန်ခါ

အိပ်မက်ပုံရိပ်

တော်တော်လှသည့် တင်ပါး... နိမ့်တံမြင့်တံ
ဆတ်ဆတ်တုံခါနေပုံမှာ ဝန်းဝိုင်းကားစွပ်သော တင်ပါးနှင့်
ပေါင်တံ တစ်လျှောက် အဆတ်မပြတ် ဖြစ်ကာနေသည်။

“ဟူး... လူစိုး သက်ပြင်းကိုချလိုက်ရင်းကားစက်
ကိုနွှီးကာ ပထမီယာကိုထိုးရင်း ကလပ်လွှတ်ကာ ဘီးကို
လှိမ့်၍ လျှောက်နဲ့ ပြန်ဟွတ်လိုက်စဉ်...

ဟင်... တားဖြစ်ပြန်ပြီလဲ... ဟ

စောစောက မအမျိုးသမီး ခပ်ထုတ်သူတံ ပြန်

လျှောက်လာကာ သူ့ကားကို အတင်းတားနေသည့်အခိုက်
ကို နဲ့နဲ့ ပြန်လျှော့ပေးလိုက်၏။ သူ့ကားပုန်သို့ တံခါးကိုဖွင့်ပြီး
လျှောက်နဲ့ ဟက်ကိုင်သည်။

“မောင်း... မောင်း... မြန်မြန်မောင်း”

တုန်ခါမောပိုက်သံနှင့် သူမကို အံ့သြနေချိန်ပင်
မရ။ သူ့ကားရေ ကတ္တရာလမ်းမကြီးပေါ် လှ(ခ)ယောက်
ပြေးဆည်းလာကာ ကားနေသည့်ကိုမီးရောင်စောက်ကျွပ်
တွေ့လိုက်ရသည်။

“မ... မရပ်နဲ့... ပတ်ထွက်လိုက်ပါနော်”

လှနိုးကားက ဝါဝါ စင်္ကြာရင်မှီ လမ်းပေါ်ဝယ်
လွတ်သွားမှာစိုး၍ အတိုက်ခံမည့် အနေအထားဖြင့်
အတင်းတားနေကြသည့် လူသားများဆီ မရောက်မီမှာပင်
ဂ ဝယ်တွေ့ ကွေ့အက လာရာလမ်းဖက် ပြန်ညီတည်လိုက်
သည်။ ကားကလည်း အလိုက်သီစွာ ရှေ့ရောဂျူရှူပင်
ပါလာလေ၏။

“တော်ပါသေးနဲ့”

နောက်လူညွှန်ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်သော
သဘာဝက သူ့မျက်နှာကို ပြုံးသွားစေပါ၏။

“အဟက် . . ဝါရာဝဲနော် . . ”

“အေး . . အေးပါအော်”

ကယုကယာ ခေါင်းညှပ်ရင်း စပင်းဘက်ဇိုက်
အညိုကို ဖွင့်နေသော လူမကို ကြည့်ရင်း လှနိုး သနား
ကပ်သည့်မို့ . .

“ရှု အလကားပြောတာ အေးနဲ့တော့ ဘယ်ကို
ပြောရမလဲ ဆိုတာသာ ပြော”

“အဲ . . ဟုတ်သားပဲ . . ဟို . . ဟို . . ကျွန်မ

တာဖြစ်လာသလဲဆိုတာ ရော မမေးတော့ဘူးလား”

“ဂျွန်တော်နဲ့မှမဆိုင်တာပဲ မမေးပါနဲ့”

“အာ . . ကြိုက်သွားပြီလွှာ ဒါဆိုလဲမောင်းချင်
တဲ့နေရာသာ မောင်းတော့ . . ”

သူမကားကြောင့် လှည့်ကြည့်မိတော့ မျက်ခိုက်
ဖက်မှိတ်ပြတာ မြင်လိုက်ရပါလေ၏။

ဂေါ်လီမနုတ်တစ်ညတာ

လှနိုးတစ်ယောက် ငြိမ်းချမ်းတည်းခိုခန်း၏ နှစ်
ယောက်ခန်းကုတင်ပေါ်ဝယ် ရေးချီးခန်းတွင်ရေခဲနုသော
သူမပြန်အလာကို စောင့်နေမိပါလေ၏။

သူ့ကိုယ်တိုင်ကမူ ရေချိုးကာ ကိုယ်လက်
သန့်စင်ပြီးလေပြီ။ စောစောက နှစ်ယောက် သား၊ စားနဲ့
သည့်ခေါက်ဆွဲကြော်ကြောင့် ခိုက်စားပြည့်သလိုလို ဖြစ်နေ
ပါသည်။

ပုန်းပေါ်ကို ရေစက်တွေက လာလို့မောကြည့်လိုက်
တော့ ခေါင်းက မခြောက်သေးသည့် ရေစက်လက်နှင့်

သူမကို တွေ့လိုက်ရပါလေသည်။ ခေါင်းပုံပြီး သူ့အနောက်
မှ ကျော်ကာ သိုင်းဖက်လာသော သူမကို အလိုက်သင့်
ပြန်ဖက်လိုက်မိပါ၏။

"ချယ်ရီ ကိုအထင်သေးနေသလား"

"ဘာကို အထင်လေးရမှာလဲ"

"ချယ်ရီဟာ မိကောင်းမခင်သားသမီး တစ်
ယောက်ပါ... ယုံလား"

"ဖြစ်နိုင်ပါတယ်"

"သွားမယ့်ရင်လဲနေ"

ကုတင်ပေါ်ဝယ် ကဖက်သို့လှည့်ထိုင်ကာ မှီခိုနဲ့
လုပ်နေသော ခယ်ရီ၏ ပုခုံးသား ပြည့်ပြည့်ကလေးများ
ကို ကြည့်ရင်း လှစိုး ရင်ခုန်လာရပြန်သည်။

"အို... ကိုယ်က မလုံဘူးလို့ ပြောလို့လား"

အပြောမတော်ရင် ညစာဝင်တော့မည့်အခန်း
အခြေအနေကို သုံးသပ်ကာ လှစိုး အမူအယာ ပြောင်း
ရသည်။ မပြောင်း၍လည်းမရ။

"ဒို့ဒက်ဒိုက ပင်ခင်စား ညွန့်နုနု တစ်ယောက်ပဲ"

"အို တယ်ဟုတ်ပါလားအံ့ဩပြီ ရှမ်း အိုဩ နေမိရ
သော လှစိုးတစ်ယောက် သူမတို့ ပါစပ် အဟောင်းသား
နှင့် ဘာပြောရမှန်းပင်မသိပါလေတော့...။"

"ဒါ... ဒါဆို"

"အဲဒါကြောင့် စောစောထဲက ဒို့ပြောတာပေါ့"

သူက မယုံဘူးမဟုတ်လား... သိလားပဲ"

"မယုံလို့မဟုတ်ပါဘူး ကျွန်တော်က"

"ဘာ... ကျွန်တော်ကလဲ... ရင်တိုကားသမား"

တွေ့က လူကို မယုံသလို ယုံသလို ပေါ့လုပ်တတ်ကျွတ်တာ

ဒေါသထွက်သလောက် ကိုယ်ခန္ဓာကို သိန်သိန်

လှုပ်ခါရမ်းရင်း ပြောနေလေရာ သူမ၏ ရင်ညွန့်တွင်

တားသောလိုချင် အသက်သစ်စမှာ ပြုတ်ထွက်သွားပြီး

ကျစ်နေသော နို့ဖုတ်ကလေး တစ်ခုမှာ အတင်းရုန်းကန်ကာ

ထွက်ပေါ်လာတော့သည်။

"အဲ..."

လှစိုးတစ်ယောက် အဲ... ကပ်ချက်မှ ဘာပေါက်

လိုက်ပြီး ချယ်ရီ အနားသို့ လျှင်မြန်စွာ တိုးကပ်စွားလိုက်
ပါ၏။ ချယ်ရီကား အနားသို့ ရောက်လာသော လှိုင်းအား
ကြည့်ရင်း သွားပါ . . . ခေဓမ္မ လာချဲ့မနေပါနဲ့ ကူသော
အမှု အရာမျိုးဖြင့် ရှမ်းမယောင်ယောင်လုပ်ပါသေး၏။
သို့သော် လှိုင်း၏ သန်စွာ ပြန်ဆန်လှသော လက်ကြီးများ
လက်မှ လွတ်လာပါချေကကား။

ဝင်းပါသော အသားအရည်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူ
လုံးပျဉ်တန်ခိုး လုံးဝ ကျွတ်ကွေးသောအခါတွင် ချယ်ရီ
အလှအပ များကား လစိုးကုန်ီ ကြည့်၍ မဝ ရှိ၍
အောင်ပင် ဖြစ်ရပါလေသည်။

ဝတ်လစ်လစ်ကိုယ်လုံးပေါ်တွင် ရေစိုခဲ့သော
ကြောင့် အသားအရည်မှာ ဝမ်းဝါ ကောက်ပနေပါ၏။ ငြိမ်
ချမ်းတည်ငြိမ်နင်းနင်း အိပ်မန်းတွင် ကပ်ဆင်ပေးထားသော
အေးကား ဝမ်းကွဲဖွင့်ထားလေရာ ဆာလိုက်များ ခိုဝှက်
ထားသည့်နှယ် လှောင်တိုင်း လွှဲနေပါလေ၏။

ရေမှန်ရေမှားကလေးများ ကျန်နေသေးသည့်
ကိုယ်ခန္ဓာ ပေါ်တွင် မွေးညှင်း မိန်းကလေးများ ကပ်ကာ ပေါက်

နေသည်ကို နေရာအနှံ့တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ခြေမွှေး မီးဝ
လောင် လက်မွှေး မီးမလောင် . . . အဝမျက်တမ်းမဲ့ရသည့်
ခယ် . . . ဘဝကို အမှန် သိခွင့်ရလိုက်ပါချေပြီ။

အန္တယာယုလူပေါ်တွင် ပေါင်တန်ခပ်ခောင်းကို ကင်း
ကြပ်စွာ လိမ်ယုက်ကာ ချိတ်၍ ပက်လက်ခြေဆင်းလှဲစိုက်
နေသော ချယ်ရီ ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ကို လှိုင်း တစ်ခုက မက်မက်
နမ်းရှို့နေလေ၏။ စုန်ချီဆန်ချီ ယုယုစွာ နမ်းနေသည့်ကို
ချယ်ရီကလည်း မျက်စေ့ကလေးများ နှိမိတ်ထားရင်း မပြို
တုံ ပြိုတုံ နှုတ်မီးဖူးကလေးများကြောင့် နှုတ် သက်
ကျေနှင်နေမှန်း လှိုင်း ကောင်းစွာ အကဲခတ်မိပါသည်။

စွင့်ချီသောရင် . . . သေးကပ်သောခါး . . . ကား
စွင့်ဖွံ့ပြီးသော တင်ပန်းစုံတို့၏ ပိုင်ရှင်မို့လည်း အခုလို ရမက်
စေ့ရှိန်တက်ကာ လူးလွန်လာသည့် အခါတွင် အကြင်က
အယုယများ ပေးနေသည့် လှိုင်းအဖို့ ရင်ကခုလုံးပြောင်း
ဆန်လောက်အောင်ပင် လှုပ်ရှားလာရပါလေတော့သည်။
လိမ် ကျစ်ထားသော ပေါင်တန်ခပ်လုံးအကြားနား ပွက် သပ်

သောကစားနေသောလက်ဖက်ရည်ရောင်းသောအခါတွင်
 ပေါင်ကလေးနှစ်ခုမှာ မသိသော ဟပြီး ချပေးကာ
 ဒီကံလဲလာပါပြီးဟု ဖိတ်ခေါ်လိုက်သလို ကော့ထိုးကာ တင်
 ပါးဆုံကြီးများပင် လှုပ်ရှားလာပါလေတော့သည်။ သို့မှ
 ကြောင့်လည်း လူစိုး တစ်ယောက် နူးညံ့လှသော ပေါင်
 အတွင်းသားများဘက်သို့ လက်ဖက်ရည်ကို ရွှေ့လျှားနေကာ
 လက်ဆောင်း ကလေးများဖြင့် မသိသောဖြစ်ညွှတ်ရင်းချီ
 တက်ပါလေတော့သည်။

ဟင်း ဟင်း . . . ကယ်ကိုလုပ်နေတာလဲ . .

ကျွန် . . မနေတတ်တော့ဘူးရှင် အဟင်းဟင်း”

လှစိုးကား နားလေးတဲ့ သူကစဉ်းပမာ ထင်တိုင်း
 ကြရာတွင် စိတ်ရှည် ဇွဲကောင်းလှသူ တစ်ဦးဖြစ်သည့်
 အတွက် အဖုတ်ဆီသို့ လက်ကို ချက်ခြင်း မရှိသေး
 ပေါင်တွင်းသားများကို ဖိ၍ ပွတ်သပ်လိုက် အင်္ဂါဖတ်အုံနား
 ရောက်လေမှ လုံးဝမထိမတွေ့ပဲကျော်သွားပြီး ဝမ်းပျဉ်းသား
 ပုံပုံကလေးကို ပွတ်ပေးလိုက် လုပ်နေလေရာ အကြော

များမှာ တဖျဉ်းဖျဉ်းဖြစ်လျက် အကြောများ စုဆုံရာ အရပ်
 တစ်ခုဖြစ်သော ချယ်ခို၏အင်္ဂါအောက် တံခံရလုံး တစ်ခုဖြစ်
 ကာ ကော့ထိုး လူးလွင့်မှု ဖြင်းတန်လာပြီး ဂူးဖုတ်
 ချောင်းအနည်းငယ် ထောင်လာကာ ကွေ့ထိုးဝိုက်တိုးပြီး
 လှစိုး၏လက်ကိုဖိတ်ခေါ်သလို ဖြစ်နေလေတော့သည်။

သည်တော့မှာလှစိုးကလည်း ကြီးမားလှသော လက်
 ဝါကြီးဖြင့် အင်္ဂါအောက် ဘုံ တစ်ခုရလုံးကို ဘုတ်ကာ လက်ဖန်း
 ကို ခုံးစေလျက် အင်္ဂါဖတ်လုံခြုံရေးကို တာဝန်ယူထားသ
 လို့ လုပ်နေပြန်ရာ ချယ်ရီမှာ အောက်နှုတ်ခမ်း တစ်ဖက်ကို
 မချင့်ခဲရဲ ကိုက်ရင်းမျက်စိကို တင်းတင်း မှိတ်ကာ ရင်
 တလုပ်လုပ် ဖြင့် မှောင်လင့်နေရှာရပါလေ၏။

လှစိုးမျက်နှာကားချယ်ရီ၏ ဝမ်းဗိုက်မှ တဆင့်
 နဖူးကလေးကို တစ်ချက်မျှ ညှပ်သာစွာ နှိပ်နှိပ်လိုက်ပြီးမှ
 တဖန် နှိပ်ပြီး အံ့ကလေးများထဲ ရှေ့၍ သွားပြန်ပါလေ သည်။

နှိပ်သီးခေါင်းကလေးကား နံရဲတွက်ကာ အစွမ်း
 ကုန် စုတွက်နေသည်ကို မြင်လိုက်ရပါ၏။ တန်းသီးကြီးကြီး
 ရွယ်ခန့်ကို သုံးပုံနှစ်ပုံခန့်ဖြတ်လှီးပြီး တင်ကာသည့်နှယ်

ပြည့်တင်းလှသော နို့တိုက်လေးနှစ်ခုမှာ ယိုးဒယားကျောက်
 ကျောက်တုံးကလေးများသဖွယ်ခပ်အိမ်ကလေးရှိနေပါ၏။
 ငွှား . . . သည်လျှာ . . . လူစိုး၏ လျှာကားမျှော
 တကောင်လို ချော့ကျို ချော့ကျိုဖြင့် နို့တိုက် အစပ်များတွင်
 ကွေ့ဝိုက်၍ သွားနေပြီးမှတဖြည်းဖြည်း နို့သီးခေါင်းထိပ်ဖူးရှိရာ
 အတွင်း အခေါင်များသို့ သပ်တက်လာရာ ချယ်ရီရောင်
 မျက်လုံးကိုခပ်ဟဟမေးနေလုပ်ကာကြည့်ရင်း နို့သီးခေါင်း
 ကိုလှည့်အိပ်စပ်နား အခြံနံနားရောက်အောင်အတင်း ထိုး
 ပေးနေရာပါလေတော့၏။

သည်တော့မှ နို့တိုက်ခင်းဖြင့် အသိတရားကို
 ဝတ်ပေး သလို ဂိုက်ကာ ခုံရိုက်ပြီး . . . နို့သီးထိပ်များ
 ကလေးကိုလျှာဖျား ကလေးဖြင့် ထိကာခပ်ကာ နို့စွယ်
 ပြီး အကြောကလေးများကား ထောင်တက်လာ အောင်
 ခွဲ ပေးကလီပေးလေရာ . . . "နို့ . . . ကျွတ်" ဟု အသံ
 ထွက်လာပြီးချယ်ရီလက်က ကူမကိုယ်တိုင် နို့တိုက်
 ထိနို့ကိုခပ်ကာလှစိုးဝမ်းစပ်မှ နို့သီးကလေးကျွတ် မထွက်
 သွားလေရအောင် ထည့်ပေးရာပါလေတော့၏။

သည်တော့မှ တပြွတ်ပြွတ် စုပ်ယူရင်း ပါးစပ်ထဲ
 ရောက်နေသော နို့သီးခေါင်းကလေးကို လျှာဖြင့်
 အဖျားခတ်ကာ ကလံလေတော့ရာ ချယ်ရီ ရင်တံ
 တနေလုံးပြင်းထန်သော အသက်ရှူသံနှင့်အတူ မြောက်
 တက်လာပါလေတော့၏။

ချယ်ရီခန္ဓာကိုယ်မှ အပေါ်ဦး ကာလေလှတ်များ
 တစ်ခုပြီး တစ်ခု စနစ်တကျဖြုတ်ပေးနေချိန်နှင့်အမျှ
 နှောင်းဆုံသံလုံလူဖူး၏လက်ညှိုးနှစ်လက်ခလယ် ကလည်း
 ပေါင်ကားပြီး ကော့ထားမှုကြောင့် ပေါ်လွင် နံ့ထနေ သည့်
 အင်္ဂါဇော်အုံ အမွှေးနုလေးများကို ထကြွလာအောင်
 တစ်ချက် ပုတ်ဆွဲလိုက်ပြီး . . . ဝန်းသွေးရောင်ရဲနေသည့်
 စောက်ဖုတ် အကွဲကြောင်ကလေးကိုမထိ တထိ သပ်တင်
 လိုက်တော့ရာ ဘယ်အချိန်ထဲက တာစူနေဟန် သိရှိရ
 သည့် အဖုတ် ကာမရွှေ့ပြေး အရည်ကြည်ကလေးများ
 အဖုတ် အကွဲကြောင်းအတိင်းဖုကာမှ အနာတစ်ခု ပြည်
 ဖောက်လိုက်သလို စိန်ကာထွက်ပေါ်လာပါလေ၏။

ကျွန်း . . . သော အကွဲကြောင် . . . ကာလေးများကို

စောက်ဖုတ် အပြင် နှုတ်ခမ်းသား တစ်လျှောက် သုတ်လိမ့်
 သလိုစုံချီ ဆန်ချီ တစ်ချက်နှစ်ချက်မျှ ပွတ်ဆွဲ ပေးလိုက်
 သည့် အခါမှာတော့ ချယ်ရီဓမ္မာ တံတွေးကို လူတန်မြည်
 အောင် တစ်ချက်မျှ မြှူချလိုက်ရင်း

“ဟဲ့... ဟဲ့... လုပ်နေပါနဲ့တော့ရင်... ဟီး...
 ကျွန်မ... ကျွန်မ... ရဲ့... ဟီး... စောက်ဖုတ်
 နဲ့... မနေတတ်တော့ပါဘူး... နော်... နော်”

ပြောရင်းဆိုရင်း သူမကိုယ်ပေါ် ကိုင်းခိုးထား သည့်
 လူစိုး၏ ခါးမှ တဆင့် ဆီးစပ်သို့ လက်ကလေး
 ရောက်သွားပြီး ဒေါမာန်တနေသော လိင်တံကြီးကို
 လွှတ်သွားမှာ စိုးရိမ်သလို ဆုတ်ကိုင်လာပါလေတော့၏။

လိင်တံကြီးကား ချယ်ရီအဖို့ အလွန်ပင် ကြက်သီး
 ထရလောက်အောင် ထွားကြိုင်းသန်မာ လှပါပေ၏။
 လက်ဖဝါးနှုန့် ကလေးဖြင့်ဆုတ်ကိုင်ထားသည့် အကြားက
 လိင်တံ တစ်ချောင်းလုံး သွေးကြောများပြေးနေသလို
 တစ်ခုတံတုတ်ကိုခံစား သိရှိနေရပြီး ချယ်ရီလက်နှုန့်
 ကလေးကြောတင်မလုပ်... ဟီး... ဟီး... သိရှိကာ

ချန်းကန်တော့မည်လို ပြစ်နေပြန်သည်။

လုံးပတ်ကား သူမ၏ လက်ကောက်ဝတ် နီးနီး
 ရှိပေလိမ့်မည်။ ချယ်ရီအုတ်ကိုင်ထားသော လိင်တံ
 အရင်းပိုင်းအပြင်ဘက်သို့ တပြန် ခန့် အလျားထက်ပေါ်
 နေရာ ယင်းအခြေဖျားပိုင်းမှ အလယ် အထိ အလယ်မှ
 အရင်းအထိ စုစုပေါင်းပါက အရှည် ခွန်နှစ်လက်မခန့်
 ရှိပေလိမ့်မည်ဟု ကြောက်လန့် တကြား ချယ်ရီစိတ်ထဲမှ
 ကွက်ချက် ခန့်မှန်း ခံလိုက်ပါလေသည်။

သို့သော် လည်း ကာမဇောစာရိန္ဒာ ပြီးစွာ
 ပေါ်ထွက်နေပြီမို့ ဘာဖြစ်သေးလဲပိုကောင်းတာ
 ပေါ့ဟု မရဲတရဲ ဖြေသိမိမိပါလေ၏။

ချယ်ရီကား အပျိုဆိုသော်လည်း အပျိုအစစ်
 မဟုတ်။ ယောက်ျားလေးငါးယောက်မျှ အလီးခံခဲ့ကျူးလေ

ဦး...။

သို့သော် သည်မျှ လီးထွားသည့် လူမျိုး သူမ
 မကြုံဖူးခဲ့သေးတာတော့ အမှန်ပါ။ မှီသည့် အစစ်
 မဟုတ်သော်လည်း နဂိုရိုက် တာတာချမက်စိတ်ကို

အလိုလိုက်ပြီး ထင်ရာစိုင်းခဲ့လေသော ဂေါ်လီမလေး
 တစ်ယောက် ဘော့ ဖြစ်ခဲ့ပါလေ၏။ သူမကြုံခဲ့ဘူးသော
 ယောက်ျားများကား ယခုလို ကြုံရလေတိုင်း လူစိုးကဲ့သို့
 စိုက်မရှည်လှပဲ အပေါ်တက်အတင်းခွ အတင်းလို ငါးခန့်
 ပြည့်ခင် ယုတ်ထွက်သွား... ငါးနှစ်ကျော်ခွဲပင် စခန်းသွားခဲ့
 ရလေရာ ငါးလဲပြီး စိတ်လဲရှည်လှသောလူစိုးကား သူမအဖို့
 ကစားစရာ အသစ်အဆန်းလိုသာမက သူမစိတ်ဆန္ဒ
 ကိုသာရွှေ့ပြည့်ဆည်းပေးနိုင်လေမည်လားဟု မရဲတရဲ
 အတွေး ဝင်ခဲ့ပါတော့သည်။

လာပြီ...။ လာပါလေပြီ...။

လူစိုးကားလိင်တံကြိုးကို အကိုင်ခံထားလျှက်မှ
 ပတ်လက် ပေါင်ကားထားသော ချယ်နီ ပေါင်တံရင်းမှ
 ကင်္ဂါဇက်ဆုံကို ရူးရဲတောက်ပြောင်သောမျက်လုံးအစုံနှင့်
 ကြည့်ရင်း... ကုတင်ဘေးသို့ ဆင်းလိုက်သည်တွင်

"ဇနီး... ငါက ဘယ်သွားဦးမလို့လဲဟင်"

"ရှား"

လက်ဦးတစ်ချောင်းကိုပါစပ်ပေါ် ကန့်လန့်ပြတ်

ထောင်ကဟိုဖက်သည်ဖက် ရမ်းပြလိုက်ပြီး မျက်စိ တစ်
 ဖက်မှိတ်ပြလိုက်သော လူစိုးပုံစံကြောင့် ချယ်နီအမျှာ
 တားမပြောသာတော့ပဲ ရှိစဉ်... သူမ၏ ခြေချင်း ဝတ်
 နှစ်ဖက်စလုံးကို အုပ်ကိုင်ပြီး ကုတ်စောင်းဖက် ဆွဲယူခြင်း
 ခံလိုက်ရရှာသည်။

"ဇနီး..."

လူစိုးက တကဲ့လူပါ။ တနေရာရာသွားမလို့
 ကုတင်က ဆင်းတာမဟုတ်... ကုတင်စောင်းကနေ
 ပတ်လက် ဖြစ်နေသော သူမအား လိုးချင်၍ ဆင်းလိုက်
 တာမူန်း သိရတော့မှရှက်ပြီးလေး တစ်ဝက်သာသာ
 ပြုံးရင်းချယ်နီက...

"ဖြေးဖြေးလုပ်နော်... ဆရာ... ဟွန်း"

လူစိုးက နှုတ်ခမ်းကိုထုကာမပူပါနဲ့ဟူသော အမူ
 အယာဖြင့်ခေါင်းညှိခဲ့ပြလိုက်ရင်း ချယ်နီ၏ ဖင်ကြီး နှစ်
 လုံးကိုသာ ကုတင်စောင်းတွင်နေရာချနေသည်။ ချယ်နီမှာ
 လွှတ်နေသောပေါင်ရင်းမှ လျှောက်နေသော ခေါင်ယာခင်း

များကို ခြေဖျားနှင့် ကုတ်ဆွဲရင်း လှိုင်း လက်စာနဲ့ အကြိုက်
တွေအောင် ဖင်ကြိုးများကို ရွှေပေးနေရှာသည်။

ယခုအခါတွင် ကုတင်ပေါ်မှ ချယ်ရီအဖို့ ပက်
လက် တစ်တောင်ဆစ် ထောက်ကာ တင်ပါးဆုံအစပ်က
ကုတင်စောင်းတွင်ရောက်နေပြီး ပေါင်တံ နှစ်ချောင်းက
ထောင်လျှက် ခြေဖောက်ချင့် ခြေဖျားပိုင်းများက ဘေး
တစ်ဖက် တစ်ချက်သို့ ကားကာ ကုတ်ဆွဲ ထောက်ထား
သည်ဖြစ်၍ စောက်ဖုတ်တို့ကို ကုတင်စောင်းပေါ်
တင်ကာပေါင်နှစ်ခြမ်းကို ကားပြီး ကပ်ပြီးပေးထားရသလို
ပုံစံဖြစ်နေပါလေပြီ။

သည်တော့မှလှိုင်းကပေါင်တံ နှစ်ချောင်းအ
လယ်ခန့်တွင်နေရာယူကာ ဝင်ရပ်လိုက်ပြီး သူ၏ လိင်က
ကြိုးကို မာသထက် မာကျောလာလေအောင် ဆုပ်ကိုင်
ဖြစ်ညွှတ်ရင်း ချယ်ရီ စောက်ဖုတ် အကွေ့ကြောင်း တစ်
လျှောက် အပေါ်အောက် လိင်ကပ်စစ်ဖျားနှင့် နှုတ်ခမ်းနဲ့
ဆုံးသလို ပွတ်ဆွဲ နေပြန်သည်တွင် ချယ်ရီအဖျား သက်ပြင်း

အထပ်ထပ် ချကာ ခေါင်းမော့ လိုက်ရင်းဖင်တကြွကြွ
ဖစ်နေရရှာသည်။

တကယ်တော့ သူမ စောက်ဖုတ်ကြီးမှာ သွေးတို
နွဲ့ မြန်မှုကြောင့် ရဲတွတ်နေပြီး ပေါင်တံရင်းတွင် အစိက
ပြုမှုထွက် နေသောကြောင့် လိင်တံနှင့် ထိလွှတ်သည့်နှု
ပင် သူမ အဖို့ထူးကဲလှသော ကာမောရယာကို ခံစားနေရ
ရှာပါလေသည်။

တပြေးပြေးနှင့် လိင်တံကြီးက ပွက်ဆွဲနေရင်း
စစ်ခေါင်းကြိုး မြှင်သည်အထိ ဂိုဏ်း ဆော့ကစား
လာသည်တွင် မှူးကနဲ သက်ပြင်း တစ်ချက် ချလိုက်ရင်း

“ရ... ရပါတယ်ရှင်... သွင်းတော့လေ”
နဲ့ခဲနေသော နှုတ်ခမ်း ကလေးများကဲ့သို့ ခုတ်
လိုက်ရင်း ထွက်ပေါ်လာသော ချယ်ရီကို လှိုင်းက ပြူးကာ
ကြည့်လိုက်ရင်း

“ဟုတ်တယ်... ကိုယ်က ချယ်ရီနာမာစို့လို့
“သူ့ ဘက်တော် နီတ်ရှည်တယ်... ကိစ္စမရှိပါဘူး
ကိုရဲ့... ချယ်ရီ ကောင်းကောင်း ခံနိုင်ပါတယ်”

သူ့အား သံယောင်လိုက်၍ ပထမဦးဆုံး ကိုဟု
ခေါ်လိုက်သော ချယ်ရီလေသံကြောင့် လူစိုး တစ်ယောက်
သဘောပေါက်ရသည်ကား သည်အမျိုးသမီး သူလုပ်ချင်
သလိုလုပ်လိုနီဦး... နှစ်တော့မည်ဖြစ်ပေါ်သမျှ ခါးစည်း၍
ကြိုက်သလောက်တော့မည် ဟူသော အာဘီပါ တည်း။

"အင့်..."

"အဟဟ..."

အက်ကနဒါးကို ရွှေ့ဖို့လုံး လိင်ကကြီးနှင့် နီထို
လာသည်တွင်၊ ပြူးကစဉ်ခုံသော အောက်ဖုတ် နှစ်ခြို
အကြား လိင်ကကြီးက တစ်ဝက်ခန့်နီးနီး အဝ
ဝင်သွားပါ၏။

အောက်ဖုတ် နှစ်ခြိုခွဲတပြား အကွဲကြော
အတွင်း နှုတ်ခင်းသားများကိုအတင်း ပြုစေကာ ကိုးဝ
မွှားမူကြောင့် စောက်ဖုတ် အဝအံ့တနေလုံးပင်အနည်းင
ချိန်ဝင်သွားရပါလေသည်။ ချယ်ရီကမို့ လူစိုး လိင်ကကြ
ကိုဝင်လာသည်နှင့် နားထဲကပင်တစ်ဝိုက်နှင့် လေများ
ထွက်သွားသလောက် နှစ်စားမိရပါလေသည်။ အား

ဒီလောက်တောင်ကြီးရသတ်လားကွယ်... ဟင်း။

သည်ဟောမှ လိင်ကကြီးကနည်းသမျှ ခန့်က
ပြန်ဆုတ်ရင်း နောက်တစ်ခါ ရွှေ့နီနီ ပိုရောက်အောင် တုံ
သွင်းလိုက်... ပြန်ဆုတ်လိုက်နှင့် နယ်ချဲ့လာလေသော
လိင်ကကြီးကား ချယ်ရီ စောက်ဖုတ် နှုတ်ခင်းသား ပတ်
လည် ကွဲတတ် တင်ကြပ်နေလောက်အောင် ကွာကြွဲ
လှပါလေ၏။

တခဏချင်းမှာပင် နှစ်ယောက် လုံး ချွေးပြန်
လာကြပါလေ၏။ လူစိုးကား ချွေးတလုံးလုံးကြားကပင်ချယ်ရီ
ပေါင်က မိမိအိကြီးများကို ထိန်းကိုင်ထားရင်း လိင်က
တစ်လျှောက်လုံး အမှတ်အတွင်းမှ ကာမ အရည်ကြည်များ
ရွှဲလာအောင် စောင့်စားရင်း ပြေးညှင်းစွာ မှန်မှန်ကြို
အချက် ကျကျလှီးပေးနေလေသည် တကား...။

"ဇ... အင့်... ဖိ... အင့်... ဖိ... အား ဖိ
... စွတ်..."

ချယ်ရီကိုလိုးရတာ စေးစေးပိုင်ပိုင်ခိုလိုသည်ဟု
လက်ထပ်ခိုသည်။ ဖိသဲတို့... မအေးတို့ ဆိုကတို့

အနီတီချစ် တပည့်မ ဖါသည်များကို သူ ကောင်းကောင်း
 လိုးဖူးသည် အစဉ်းမှာ ကြပ်လလိုလို ရှိသော်လည်း
 တခဏအတွင်း ချောင်သွားတက်ကြသည်သာ။ သူ့ကို
 သက်တမ်းကလည်း မနည်းကြပြီမဟုတ်လား။ ရန်ကုန်မှာ
 တောင်းသွားတော့ နံရည် အသစ်နှင့် မန္တလေး ရောက်သွား
 လိုက်၊ မန္တလေးမှာ ရိုးပြန်တော့ နာမည်နဲ့နဲ့လေး ကွန်ပြီ
 မော်လမြိုင်ဘက် ပြန်ဆင်းလိုက်နှင့် သည်လို ဖါသည်
 တွေနှင့် သာ ဆုံခဲ့ဘူးသည်။ သူ့အဖို့ ချယ်ရီကား တကု
 နက်သမီးလေးပါသည်။

အပျိုအစစ် . . ကတော့ ဘယ် အပျိုအစစ်
 သူ့လီးကို နှိပ်မှာ မဟုတ်။ ငါ့ကို သူ သေသေချာ ချာ
 ပါလေသည်။ တခါတုန်းက မနော်ဆိုသည့် အိမ်ဖော်အပြု
 မှထွက်ပြေးလာပြီး အနီတီချစ်ဆီ ရောက်လာခဲ့သည့် အသံ
 ကလေးတယောက်မျှင့်သူဆုံဖူးသည်။

ဧဝသန်သန်နှင့် ဖိလိုးလိုက်တာ . . ငါ့ခိန်
 မပြည့်ခင် သွေးထွေထွက်လာ၍ဆေးခန်းသို့သွေးလိုက်
 ရသည်။ စောက်ဖုတ်ကဲ့သွေးလည်အပြင် အတွက်

အပျိုအဆို လား အထူးစားတဲ့အဲဒါပါ စုတ်ပြတ်ပြီး သားခွံ
 ခေါင်း ချက်ခြင်းယောင်သွားသည်။

ဆေးခန်းမှာ ဆရာဝန်မက ပြသနာရှာမလို့လုပ်
 သေးသည်။ အနီတီချစ်လာမက မနော်ကိုယ်တိုင်က
 သူမယောက်ျားပါဟု အမေခန့်၍ ပြသနာမတက်ခဲ့ခြင်းပါ။
 အဲဒီကထဲက အနီတီချစ် တစ်ယောက် သူ့အား နဲ့နဲ့သစ်
 သည် နုသည် ဆိုသည့် ဝတ္ထုည်း ကလေးများကို သုံးဆောင်
 ခွင့်မပေးတော့တာ။ အနီတီချစ် မယွန်း။

“အခု . . လာ လာ”

ချယ်ရီ အောက်လံထွက်လာ၍ သူ့အတွေးက ဝတ္ထုနဲ့
 အချိန်သို့ ချက်ချင်းပြန်ရောက်လာသည်။ မှန်ပါတယ်
 တွေးရင်းတွေးရင်း သတိလွတ်သွားပြီး လိုးနေမိတာ သူ
 လင်တံက ချယ်ရီ သားခွံခေါင်းသို့ သွားလိုးပို့ပြီး အောက်
 သွားရသည်မဟုတ်ပါလား။

“ဆောနီ . . တောနီ . . အဟဲ”

ချယ်ရီကား ချက်နှာကို ရှိခဲ့ရင်း . . ကောင်းပြီ
 ပင် ဆိုနိုင်ရာပဲ သူ့လိင်တံကြီးကို အလိင်တလ

"ဘယ်လို ကုန်းပေးရမယ် . . ကာ
ဟုတ်လား . . သေသေ . . သေမှာပဲ . . အင့် . . အင့်
. . အခု . . အခု . .

သူ့စကားကို အလုံးခံနေရင်းမှ ပြန်ဖြေနေသော
ချယ်ရီ အသံကား ပြောပြောနှင့်တန်းတန်း ပေါ်ရုံ။
ညီးညှော်ကပ်ဟစ်သံဖြင့် နောက်ပိုင်း ပလုံးပေး တွဲ ဖြစ်နေသည်။
တကယ်တော့ ကာမ ရမက်သော အရှိန်ကြောင့်
သာလျှင် အခုလို ဆက်ပြီး အလုံးခံ နှခြင်းဖြစ်ပါ၏။
တကယ် ဆိုလျှင်ငွေလဲမရ၊ နာလည်းနာလည်း သည်လုံးမျိုး
အယ်ခါပြန် ဆလံပါပဲရှင်။

တစ်ခုတော့ရှိသည်။ တော်တော်ကို စိတ်ရှည်တဲ့
လူ။ ဒါကတော့ မှန်သည်။ အံ့သြရောက်အောင် သူမ
အား နှုတ်ခွင့်ပုံကစိတ်ရှည်ခဲ့သည် မကုတ်ပါလား။
တော် . . ဒါကြောင့်ကိုး . . သူ့လီးကြီးကို မမ
နိုင်မှာ စိုးလို့မို့ကို တမင် စိတ်ရှည် ရှည်နဲ့ ဆွပေး ကလိပေး
ခဲ့တာကိုး ဟု ချယ်ရီ တွေးရင်းသဘောပေါက်လာသည်။

"အာ အာ . . လတ် ပြန်ပြန်လေး ရင်"

လှမ်းကြည့် ရှာသည်။

"နာ . . နာသွားလားဟင် . ."

ချယ်ရီက ခေါင်းညှိပြရင်း

"နာတာပေါ့ . . နာတာကြီးမှမဟုတ်ပဲ အဲဒီ
လောက်ကြီးအောင် ဘယ်လို လုပ်ကားတာလဲဆေးထိုး
ထားတာလား"

"ဘယ် . . မဟုတ်ပါဘူး . . သူ့ဖါသူ ဒီလိုပဲ
ကြီးလာတာ အောက်ရီဂျင်နယ်ပါ . ."

"ကိုတုတ်ရှည် သို့ အမည်ပြောင်းလိုက်ရုံ ကောင်း
တယ် . . ဟင်း ဟင်း . ."

သူ့လိင်တံကြီး ဝင်သွားလေတိုင်း . . ချယ်ရီ
စောက်ထော် နှုတ်ခမ်းသားများပါလိပ်ကာ ညှပ်၍ ပါသွားပြီး
အလံဝင်က ပျောက်သွားလိုက် လိင်တံကြီးကို ပြန်ထုတ်
လိုက်တိုင်း နှုတ်ခမ်းသားများပါ ပြေကာ ပြန်ထွက်လာလိုက်
နှစ်ဖက်ရည်ကြည်များ နှံ့ကာ သံသရာလည်ပုံကိုကြည့် ရင်း
သူ့အတွေးတစ်ခု ပေါက်လာသည်။

"ချယ်ရီ . . ကုန်းပေးပါလားကွာ . ."

ချယ်ရီ တစ်ကိုယ်လုံး ခံစားမှုက အခေါင်အဖျား သို့ ရောက်လာပါချေပြီ။

လှစိုးလိုးနေသော အချက် ကကြိမ်ထက် ပို၍ မြန် အောင် ကော့ကော့ထိုးပေးလာနေလေတော့ . . .

“အိ . . . အိ . . . အင့် . . . အိ . . . အ”

လှစိုးတစ်ယောက် အမြန်တော့ပါလေပြီ။ တကယ်တော့ သူ့လိင်တံ တစ်လျှောက် လုံးလည်း အရသာ က အလွန် ကောင်းနေပါလေပြီ။ ချယ်ရီက တစ်ကိုယ်လုံး အကြောအချဉ်များ တဖျင်းဖျင်းဖြစ်ကာ တခါမှမခံစားဖူး ခဲ့ရသည့် ကာမအရသာကို ခံစားနေရသည်မို့ ရေဝေးပြီး ကုန်းပေါ် ရောက်လာရသော ငါးရဲ့မကလေး တစ်ကောင် သဖွယ် တကဲ့ကိုဖျတ်ဖျတ်လူးနေရှာသည်။

ကော့သည်။ လိုမ့်သည်။ လူးရှာပါ၏။ နှစ်ယောက် စလုံး ချွေးကလဲရွှံ့ရွှံ့ . . . ။ လိင်ကံကြီးကား အမြန်ဆုံး အဝင့် အထွက်လုပ်နေရပြီ။ အင်း အောက်ကလဲ ကော့ပေးနေ သည်မဟုတ်လား။ နှစ်ယောက်သား လိုးတဲ့သူကလိုး . . . ခံတဲ့သူကလည်း ပီနီနီနီ ခက်လှည့်ကာ ကာမ အရသာကို

တက်ညီ လက်ညီလှုပ်ရှားနေလိုက် ကြသည်မှာ နှစ်မီး စလုံး၏ ဆုံချက်သည် ဆီးခံများဖြစ်လာကြပြီ။ လိင်ကံ အရင်း အဆုံးသည်ပင်လျှင် အားမရကြတော့သလိုပါ။ တူး ဆန်းတာက စောစောပိုင်းက လိင်ကံတစ်ဝက် ပင်ရှိပြီ နှင့် သွားသွားထိတတ်လေသော သားအိမ် ခေါင်း အယ်နား ရောက်လေပြီမှန်း မသိအောင် ပျောက်သလိုဖြစ်သွားခြင်း ပါတည်း။

တင်ပဆုံပိုင်းကြီးများကို မြှောက်၍ မြှောက်၍ နေ ကာ ပိုက်တာ စကော့ပိုင်းသလို ပင့်ပင့်၍ ကော့ပေးနေ သြောင့် လှစိုး လိင်ကံ တစ်လျှောက် ပြည့်တင်းသော အရသာခံစားရမှုနှင့်အတူ သုတ်ရည်များ ထွက်ခါးနိုးသို့ တိုင်လာပါတော့သည်။

“အာ . . . အီး . . . ပြီး . . . ပြီးတော့မယ်”

“လုပ်လုပ် အင့် . . . လိုးပါရင့် အား စောက်ဖုတ် အစ်ခဲလုံး အီး ကင် . . . အရင်း ကောင်းနေပြီ . . .”

ဂေါ်လီမ ချယ်ရီ . . . အိသော သည်မီးနီးကလေး ကား လောကကြီးကိုပင် ဂရုစိုက်တော့တန်မကွာ။ ခြေ

ထောက်နှစ်ချောင်းကို လှစိုး ပန်းနှစ်ဖက်ပေါ် လှမ်းကာ
ချိတ်ဆွဲရင်း ပြောလိုက်သည်ကြောင့် ..

လှစိုးလည်း သူမ၏ ပြည့်တင်းလှသော ပေါင်တံကြီး
နှစ်ချောင်းကို ထမ်းရင်းမှ လက်နှစ်ဖက်နှင့်ပါ ပိုင်ပိုင်နိုင်
နိုင်ဆွဲယူ ဖက်ကာ ချွတ်ကိုင်လိုက်ရင်း ကားရပ်ရဲရဲ ဆောင်
လိုလေတော့ရာ ..။

“ဖေါင်းဖေါင်း .. ဖေါင်းဖေါင်း ..”

ထိုသို့ ကားအရံနှင့် စောက်ပုတ် ရင်း ပေါင်တံရင်း
အင်္ဂါတော်ကို တင်ပဆုံတို့ ရိုက်ခတ်သံ ကျယ်လောင်စွာ
လက်ခုတ်တီး လိုက်သလို ပြည့်လာပြီး အချက်နှစ်ဆယ်
ခန့်ဆောင် အပြီးဝယ် သုတ်ရှည်များက ဆက်တိုက်ဆုံသလို
စောက်ခေါင်းအတွင်းရော အပြင်ပါ လျှံကျဆောင်
ဆတ်ကနဲ ဆတ်ကနဲ ထွက်ကျလာလေတော့သည်။

xxxx

အချစ်ဟောင်းရဲ့လက်ထပ်မင်္ဂလာ

ချယ်ရီတစ်ယောက် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ သူတို့ကုမ္ပဏီ
ဇာနည်သစ်နှင့် အတူ မင်္ဂလာဆောင်တစ်ခုသို့ လိုက်ပါ

လာခဲ့သည်။

သည်မင်္ဂလာဆောင်သည် သူမနှင့် လှစိုးခွဲသော
ငါးလခန့်က အတူ ချစ်ပွဲ နှ့်ဘူးသည့် လှစိုး၏
မင်္ဂလာဆောင်မှန်း သာသံခွဲမျှင် လိုက်ဖြစ်မည် မတင်ပါ။
မင်္ဂလာအခန်းအနား စကင်ပြီး သတို့သားနှင့်
သတို့သမီးယှဉ်တွဲ ထွက်လာလေတော့မှ ကောင်းစွာ မှတ်
မိရပါလေတော့သည်။ အစက နာမည်ကျွန်ုပ် ထင်ခဲ့တာ လေ။
ခုတော့မှ သူမှသူ့ ပြစ်နေပါလေသည် မဟုတ်လား။

ခပ်တည်တည်နှင့် ငါးသလောက် ပြီးကလေးပြီး
ကာ သတို့သမီး လက်ကို ချိတ်ဆွဲပြီး လျှောက်လာသော
လှစိုးကို ကြည့်မည့် နှိုးမောင်နှံ သူတို့ဝိုင်းနားသို့ အရောက်
“ရွတ်” ကနဲ လေသံ အကြား .. လှစိုးကလျှံအကြည့်

“ဟင် .. ဘုရား .. ဘုရား .. သူမပါလား။”

xxxx

နောက်ထပ်လာတဲ့ လူ

ကလေးကလေး

ချယ်ရီ စကားကိုကျော်မိုးနိုင် ပြန်မဖြေအား တုတ်
အင်းကို အစချီသော အဝတ်အစားများကို အလျှင် အမြန်
ချွတ်နေသည်။ နာမီနှင့် ငှားထားတာမှန်း သူမ မခိုက်မိစေရန်
အရေးကြီးသည်။

"ဒို့အကိုရဲ့ အခန်းလေ... ချယ်ရီရဲ့ ကော်ကြာ
နေလည်ဆို ပြန်ရောက်လာမှာ သူတို့ လင်မယား မရောက်
ခင် ကိုယ်တို့..."

"ဟွန်း ဘာလုပ်ကြဦးမှာလဲ လို့"
ကျော်မိုးနိုင် ဘာမှ ဆက်မပြောတော့ အနားသို့
လျှင်မြန်စွာ တိုးကပ်သွားပြီး နင်းဆီရောင် နှုတ်ခမ်းဖူးနုနု
ကလေးကို နှုတ်ခမ်းချင်း ပီကပ် စုပ်ယူလိုက်သည်။
ခွေးထွေးသော အထိ။ နူးညံ့သော အတွေ့ အကြားဝယ်
ချယ်ရီ ကလောက် မျက်တောင်ကျော်ကြီးများ မေးစင်း
သွားရပါလေပြီ။

ပြည့်တင်း ဝင်းဝါသော ပခုံးသားလေးများပေါ်မှ
စကတ်သိုင်းကြီး ပြုတ်သွားပြီး ကိုယ်ရုံ တစ်ခုလုံး လျော့
ကျသွားသည်။ အောက်ဆုံး အောက်ဆုံး အောက်ဆုံး

ပြီးတော့ ပန်းနုရောင် အတွင်းပိုင်း ပင်တီ တောင်းဘိကလေ။
မင်္ဂလာဆောင်ပြီး ငါးရက်အကြာ...

လူစီးတို့ ဇနီးမောင်နှံ အသစ်စက်စက် နေအိမ်
တွင်ဖြစ်ပါသည်။

"အဲဒါပါပဲ ကျော်မိုးနိုင်ရာ ငါတော့ ငှာသွားပါတဲ့..."

"နေပါဦး မင်းနဲ့ သတို့သမီး အခြေအနေကရော
အစဉ်ပြောရဲ့လား"

"အခု ဒါနဲ့ကတော့ မကပ်လို့ ပြန်ရတယ် ဆိုတာ
မင်းကြားဘူးလို့လား"

"ဒါပေမဲ့ မင်းဟာလေးက သေးသေးလေးမင်းခုတ်
ကြီးနဲ့ဆိုတော့... ဟီးဟီး..."

"ဒါ ထားစမ်းပါ မင်းနုမ ခံတတ်ဘူး ပူမနေနဲ့... ငါ
ငါပြောတာကိုသာ ပင်းရအောင် ဖန်စမ်းပါကွာ"

"ဒါဟာပါကွာ အမည်က ချယ်ရီ... အခုပဲက
အဲဒါ မင်းပြောတဲ့ ကုမ္ပဏီမှာ တရားကိုင် ငါတို့ သူ့ကိုရအောင်
ဖန်ပြီး လိုအပ်ရမယ် ခါပဲ မဟုတ်လား"
"တိုးတိုးပြောစမ်းပါကွာ... လီးမုလဲ"

လှန့်တို့ပြောစကားကိုချယ်ရုံသာ ကြားသွားပါက
မလွယ်ရေးချ မလွယ်...။

ရန်ကုန်မြို့ ခိုလ်ချုပ် ဈေးရုံကြီး...။
“အား... ရှယ်ဝဲကွာ”

လူတစ်ယောက်၏မကြား တကြား ပြောသံကြား
လိုက်ရ၍ ကျော်မှီး ခိုင်နဲနဲမြောက်သွားသည်။ သူနှင့် လက်
ချင်းချိတ်ကာ လျှောက်နေသော ချယ်ရီကို ကြည့်၍ ဝေဖန်
ခြင်းမဟုတ်ပါဘူး။

ချယ်ရီကလည်း ချယ်ရီ။ စာတံရှည် ကိုယ်ကျပ်
ကိုဒေါက်ပြန်မိနပ်နှင့် လိုက်ဖက်ညီကောင် ဆင်ယင်
ထားသည်။ လှစိုးကားအတိုင်း မရမက နည်းကျဟာ
မြောက်ကောင် ပရိယာယ်မို့နဲ့ ခုံးပြီး လိုက်ခဲ့၍ အခုလိုက်
လက်ချင်း ချိတ်ကာ ခိုလ်ချုပ်ရောက် လျှောက်နိုင်သည်
အောင်သို့ ရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါလေ၏။

သူမဝတ်ထားသော ကိုယ်ကျပ် ကောက်က
အပြောင် ယား၏လှ တောက်လနေသည့် ဆိုတော့ မိုးမောက်
ရင်မှာ သေးကျဉ်သောခါး လုံးကျပ် ကာ တင်းရင်းကားစွင့်

သော တင်သားအလှက အထူးပေါ်လွင်နေပါ။
တစ်လှမ်းစီ လျှောက်လိုက်တိုင်း နိမ့်တုံ မြင့်တုံ ။
ဟာကနဲ... ဟင်ကနဲ။

“ဘယ်လိုလုပ် ငါ့မိတ်လာဆောင်ကို ရောက်လာပါ
လိမ့်ဟု တွေးနေစဉ်မှာပင်မျက်စေ့ တစ်ဖက် မှိတ်ပြ
လိုက်သော ချယ်ရီ၏ရဲတင်းလှသော အပြုအမူကြောင့်
ကဗျာကယာ မျက်နှာလွှဲလိုက်ရပြီး သတိပေး၏ သာ များ
မျက်နှာကို မသိသော မလှည့်တလှည့် လုပ်ကာ ခိုးကြည့်
လိုက်မိရပါလေ၏။ ကော်ပါသေးရဲ့ သတိပေးရော သူမ၏
အဖေ အမေပါ မရိပ်မိကြပေလို့ ဟုတွေးပြီး အိမ်နွဲ့မ မျက်
မိတ်လာစင်မြင့်ရှိရာသို့ ခပ်တည်တည်နှင့် ဆက်လက် ချီ
တက်ခဲ့ရပါလေ၏။

မိတ်လာမဆောင် မိန်းမ မယူခင် ရှုပ်တတ်ခဲ့သော
ယောက်ျားများ၏ သဘာဝ အတိုင်း ချယ်ရီ သူ့အား
တစုံတခု ပြောမှာကိုလန့်နေသောလှစိုးအား ပရိသတ်
အပြန်သံတို့သမီးသတို့သားက ရပ်ပြီး နှုတ်ဆက်ရချိန်၌
ချယ်ရီက ခပ်တည်တည်နှင့် နှစ်ကိုယ်ကြား ပြောသွား

လေသော စကားကား . . .

“သူတို့သမီး ဆေးရုံမကင်ရာအောင် ကြည့်ကြက်လဲ
လုပ်ပြီးနော်” တဲ့လေ။

သူလည်ပင်းကို သိုင်းဖက်ကားသော ချယ်ရီချိုင်း
ကြားအောက်မှ လက်လျှိုကာ အရင်ယာချိုဟ်ကို
မြှုတ်သည်။ ကင်းကြပ်၍ ရှမ်းကန်နေသော နံနစ်လုံကြောင့်
အကော်ခက်ခက်ခဲခဲဖြုတ်လိုက်ရ၏။

ချိုတ်မြုတ်သွားသည်နှင့် ဖွံ့ထွားလှသော ဝိုင်းစက်
လှပသည့် နို့ညီနောင်က ဝင်းကန် လွတ်လပ်သွားဟန်
ပေါ်ထွက် လာကြပါလေသည်။

လက်တမြန်သည်။ ကျောပြင်မှ လျှောဆင်း
ကာနုစိဦးသား မျက်နှာချင်းဆိုင် အနေအထားမှ
ပန်းနုရောင် ဆော ဝင်းဘီ ကလေးမရှိတော့ အေးစက်
အိတင်းနေ သည့် ဖက်ကားကား ဝိုဏ်းများကိုသာ စမ်းမိပါ
သည်။ ထိုစဉ် အခိုက်မှာပင် မှေးစင်းနေသော မျက်တောင်
ကျောကြီးများ ပွင့်လာပြီး ရှက်မြူးလေးဖြင့် . .

“ဒို့. . ချတ်လိုက်တာ”

လေသံဖြင့် နှစ်ကိုယ်ကြားရုံပြောသည်။ သိပ်တော်
တဲ့ ချယ်ရီလေးပါလားကွယ် ဟု စိတ်ထဲမှ ပြောလိုက် သည်။
လူကမူ ခါးကလေးကိုဖက်ရင်းမှ မထိမသေ တွန်းသွား
ရာချယ်ရီမျော နောက်သတ် နောက်ဆုတ်ဖြင့် ကျောပြင်
နှင့်နံရံ ထိကပ်သွားတော့မှ ရပ်ပါလေတော့သည်။

သူ့ကိုယ်တိုင် တောင်သစ်တို့ကိုချွတ်ချော် နာတော့
လိမိတ်ကြီးက ဝေါက်ကန်ထွက်ပေါ်သွားလာတော့သည်။
ချယ်ရီက သေီ သော နိုးကြည့်သည်။

“အယ် . .

အထိတ်တလန့်နှင့် လွတ်ကန် ရေမျှယ်ယွတ်သွားမိ
ပါ၏။ တကယ်တော့ ကျော်ရုံနီနီ၏ လိပ်မာကား လှုပ်ရှား
မမိ . . .

သို့သော် လှိုသော် ဆိုသည် စကားကို ချန်ထားချ
ပါဦးမည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အရှည်လေးလက်မခွဲခွဲ
နှင့် လုံးပတ်က လည်း အလင့်အတင့်သာ ရှိသော်လည်း
လိမိတ်ကြီး တစ်လျှောက် ပတ်ပတ်လည်တွင် အလံအထွ
အလုံးတွေ ကနဲစိလိုနေသည်။ မနေလည်။ ရှိနေသည်။

ကြက်သီးထ ဓမ္မယ် ပြုနေကြပါလေ၏။

"ဒါ... ဒါတွေက..."

"အိုး ဂေါ်လီဆိုတာ ပေါ့ ချယ်ရီရဲ့... ဓမ္မကုန်
နဲ့... အနာသိပြီး တမင် သွင်းထားရတာ..."

"ဟင့် အင်း ကြောက်တယ်"

'အော်... ဒါကြောက်စရာ ဖောက်ပါဘူး နောက်မှ
ကောင်းမှန်းသိသွားလေ...'

အော့မှန်းခိုင် ခြေထိုး ချော့လေတာမှ... တစ်လေ
ရဲ့ ချယ်ရီက လက်မခံပါချေ။ ခါဖြင့် ရင်လဲ ကိုင်နှုတ်
ကိုင်တော့မယ်ဟု ဆိုကာ ဆီးခံလေးကိုခပ်ရွရွ ပွတ် သပ်
ပေးသည်။ ပေါင်ကြား ငယ်လျှောက် ခြေကြားလက် ဖောက်
နှုတ် လေးများကိုလည်း ပုံခဲလိုက်သေးသည်။

ယည်လုံနှင့် အတင်း အပျော့ဆွဲ ဆွဲကာနူးလေ
တော့မှ စောက်ဖတ် အကြား အချပ်ကြည်များ ခွဲကျလာ
သည်။ အချွဲလာသော အချပ်ကြည်များအားကိုး နှင့်
လက်ညှိုး ဝပ်ချောင်း အချပ်ဝင်သွားသည်။ စောက်ဖတ်
နှုတ်ခမ်းသားများကို အရင် သုံးသပ်၏။ ငြီးတော့ထိုးကလော်

ကာ ဓမ္မသည်။ နံရံကိုကျောပေးကာ ရပ်နေသော ချယ်ရီ
မခံနိုင်တော့ပါ။ တဟင်းဟင်း ညည်းရင်း ပေါင်က
လေးများ ကားပေးလာ၏။ အိုကော...။

ကားရုံမက အရှေ့သို့ပါ လောက်ဖတ်ကို တော
ပေးလာချိန်တွင်ကားလက်နှစ် ချောင်းအသုံးပြုတာထိုး
ဓမ္မတော့သည်။

"ဦး... ကျွတ်ကျွတ်... အိုး"

'ဟု အသံလေးထွက်ကာ ကျော်မှီနိုင် ပုန်းနှစ်ဖတ်ကို
လက် နှင့်ကိုင်ကာ ညှစ်ထားသည်။ ကိုင်ထားသော
လက်များ ကို သေချာ သတ်ထားပါလျှင် တောစောကာလို
ထွန်းနေတာ မဟုတ်တော့ပဲ မသိမသာ ဆွဲယူနေမှန်း သိနိုင်
ပါလေ၏။

သည်တောမှ ကျော်မှီနိုင် ပေါင်ကား ရပ်နေ လော
ချယ်ရီ စောက်ဖတ်ဝတွင် ဂေါ်လီများ ဖြင့် ပြုနေသော
လိင်တံဒစ်ဖျားကိုတော့ကာ သော့ခံလိုက်၏။ ကောင်မလေး
ကော့သထက်ကော့ပေးလေသည်။

ကြောက်လွန်းလို့သာ ညင်းခုံတာ သူမ ကိုယ်ကို

ကတော့မကပ်ကြီးသည့် မိန်းကလေး မဟုတ်လား။

"ဟဲ့..."

"အဲ့... ပြေးပြေး"

"ကျွတ်... ကျွတ်..."

ကျော်မိုးနိုင် ချွေးပြန်နေရ၏။

ပထမ ခစ်များဝင်မှု၊ ပြီးတော့မှ တစ်ရစ်ပြီး တစ်ရစ်
... ဂေါ်လီများက လျှောက် တိုက်လူးလွန်ကာ ညစ်ပင်
သွား၏။

"အခု လာလာ... သေပြီ... အို..."

အော်... ဂေါ်လီမလေး ချယ်ရီရယ်..."

xxxxx

မြို့ပြ